

ПРЕД VI КОНГРЕС СК ЦРНЕ ГОРЕ

НЕКА БРОЈКЕ ГОВОРЕ

ПЕРИОД ИЗМЕЂУ ПЕТОГ И ШЕСТОГ КОНГРЕСА Савеза комуниста Црне Горе карактерише брз и веома динамичан развјетак у свим областима друштвено-економског живота у нашој Републици. У овом раздобљу укупан друштвени производ растао је по стопи од 7%, а по стопи од 8,5% друштвени производ у друштвеном сектору, што значи да је укупни друштвени производ у 1972. години реално био већи за око 31% него у 1968., а друштвени производ у друштвеном сектору за око 38%.

Или: физички обим индустријске производње за посљедње четири године повећан је за 16,5%. Истовремено је порасла и производња, побољшан квалитет производа и усклађен њихов асортиман са захтевима тржишта.

Путна мрежа добила је 86,7% километара нових путева, а 86,3% километара је реконструисано и модернизовано, док су потпуно завршени путеви Плевеља — Пријепоље, Бар — Улцињ и Иванград — Рожаје. У овом периоду интензивно су се одвијали радови на прузи Београд — Бар и чињеници напори са изградњом друге фазе барске луке.

Брз и успјешан развој доживела је турistica привреда, чији су капацитети повећани за преко 25.000 лежаја — у друштвеном сектору 17.720, а у приватном 8.268. У прошлој години, само у току првих осам мјесеци, Црну Гору посетило је преко

600.000 домаћих и страних туриста. Изграђено је 10.735 станова и решен стамбени проблем за велики број породица и појединца.

У периоду о којем је ријеч подигнут је Комбинат алуминијума, док су у завршној фази радови на изградњи рудника „Брсово“ и цементаре у Пљевељима. Нормално и без застоја одвијају се радови на ХЕ „Мрнатић“.

У поређењу са 1968. годином укупне инвестиције у 1972. (по текућим цијенама) биле су веће за 150%, а инвестиције за основна средства за 157%. Нораст реалних инвестиција много је мањи, пошто је пораст номиналних инвестиција остварен у периоду дosta наглашеног повећања цијена. Знатно је порасла запошљеност, па се број радника у друштвеном сектору повећао за око 20.000. Треба, међутим, рећи да могућности за запошљавање нису биле довољне, због чега је, у међувремену, око 8.000 наших радника привремено запошљено у друге земље.

На Шестом конгресу биће ријечи и о значајним резултатима, постигнутим у области просвјете, науке и културе, где је, за релативно кратко вријeme, много урађено. Поменимо да је у Титограду отворен Правни факултет и машински и металуршки одсјеци на Техничком факултету, док је универзитет у фази конституисања. Ту, скоро, основана је највиша научна установа у нашој Републици —

Друштво за науку и умјетност. Треба истаћи да је културни ниво становништва znatno повећан, а стваралаштво се свестрано развија у свим доменима науке, културе и умјетnosti. Грађани и радијуљди Црне Горе већ дуже времена имају свој телевizijski program, а ускоро ће „Побједа“ почeti да излazi као дневни лист.

И у другим областима живота забиљежени су заиста крупни резултати, поготову у здравству, где су уведене обавезни видови заштите цјелокупног становништва. Велика пажња посвећена је унапређивању заштите борца НОР и војних invalida (здравствена заштита, радни стаж и право на одреđeno повећana примања, стамбено питаче и др.). Учинено је доста да усаглашавају пензија с порастом трошкова живота, што је допринијело да се смање и ублаже разлике у материјалном положају великог броја пенzionera.

Овај кратки преглед једног веома бурног и врlo плодног развијатка наше Републике био бы не-потпуни и нецеловит, ако не поменемо и доношење новог Уставa. Познато је, наиме, да је 25. фебруара ове године проглашен нови Устав Социјалистичке Републике Црне Горе, чини се словом и духом обезбеђује и учврšćuje самоуправни социјализам, а радијчкој класи гарантује доминантна улога у одлучивању о свим битним питањима у нашем друштву.

Приморске новине

ЛИСТ ССРН ОПШТИНЕ БУДВА

ИЗЛАЗИ ПЕТНАESTODНЕВНО

ГОДИНА III ○ БРОЈ 29. ○ 10. МАРТ 1974.

ЦИЈЕНА: 1 ДИНАР

СТАТУТ ОПШТИНЕ-ПЛОД ДЕМОКРАТСКОГ ДОГОВОРА

УСВЕЧАНО УКРАШЕНОЈ САЛИ ХОТЕЛА „МАЕСТАРСАЛ“ у Пржном, 4. марта одржана је четрдесета заједничка сједница оба вијећа Општинске скupštine којој су присуствовали и представници свих друштвено-политичких организација. Овај датум остаће забиљежен у аналима наше општине као изuzetno значајан, јер је доношен нови Статут општине који представља реформу цјелokупнog друштвено-polитичког и економског система и темеље општине као самоуправне друштвено-polитичке заједнице.

Свечану сједницу на којој су поред Статута усвојене и одлуке о спровођењу статута, о одређивању подручја за образовање мјесних заједница на територији општине, о одређивању области рада и регулисању других питања, о избору делегата у општинска вијећа као и рјешења о именовању Изборне комисије и Комисије за бирачке спискове, отворио је предсједник Општинске скupštine БРАНКО ИВАНЧЕВИЋ, који је у уводном излагању рекао:

ДАНАС СУМИРАМО ВИШЕМЈЕСЕЧНУ АКТИВНОСТ и рад на доношењу новог Статута општине, којим завршавамо веома значајан и обиман посао

на реформисању нашег цјелokупnog друштвено-polитичког и економског система и на изградњи наше општине као самоуправне друштвено-polитичke зајedнице.

СА САБОРА УПУЋЕН ПОЗДРАВНИ ТЕЛЕГРАМ ДРУГУ ТИТУ. — УВОДНО ИЗЛАГАЊЕ ПОДНИО БРАНКО ИВАНЧЕВИЋ, ПРЕДСЈЕДНИК СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ

Интензиван рад на новом Статуту почeo је утврђивањем идејно-polитичке платформе о даљем развоју Социјалистичке Републике Црне Горе као самоуправне и државне заједнице. Та платформа садржана је у Резолуцији коју је усвојила Трећа ко-нференција Савеза комуниста Црне Горе и која је добила пуну подршку свих радних људи наше општине.

РАДНИ ЉУДИ — НОСИОЦИ ВЛАСТИ

Полазећи од те платформе Скупштина општине Будва донијела је одлуку да се при-

ступи промјени Статута у областима које се односе на друштвено-економске односе и систем самоуправљања у организацијама удруженог рада; функцију и организа-

тине Будва плод демократског договора до кога је дошло на основу реалног и критичког сагледавања досадашњег развоја, стварности и њених перспектива.

Нови Статут општине садржи 277 чланова и далеко је обимнији од Статута донијетог 1964. године. На релатив-

ПРЕДСЈЕДНИКУ ПРЕДСЈЕДНИШТВА САВЕЗА КОМУНИСТА ЈУГОСЛАВИЈЕ ЈОСИПУ БРОЗУ ТИТУ

БЕОГРАД

ПРЕДСТАВНИЦИ СВИХ ДРУШТВЕНО-POLITИЧКИХ ОРГАНИЗАЦИЈА Будванске општине, окупљени на свечаној сједници Општинског сабора на којој се усваја општински Статут, изражавајући жеље свих комуниста, радних људи и грађана ове комуне, траже да на историјском 10. конгресу будеш изабран за доживотног предсједника СКЈ и да се Твој лик утисне на црвени књижицама југословенских комуниста.

Ми са своје стране обећавамо да ћemo дати све од себе да се Твоја визија нашег самоуправног југословенског друштва што прије оживотвори.

КОМУНИСТИ, РАДНИ ЉУДИ И ГРАЂАНИ ОПШТИНЕ БУДВА

Свечани тренутак

цију општине, скupштински и изборни систем и улогу организованих социјалистичких снага у нашем друштву; комунални систем и самоуправљање.

У припреми Статута која је трајала више од годину дана учествовале су скоро све политичке и стручне снаге у општини, а кроз борбу за спровођење уставних амандмана и кроз вишемјесечну јавну дискусију о Напрту статуту, учествовали су сви комунисти и скоро сви радни људи и грађани наше општине, па можемо слободно рећи да је нови Статут опши-

ну обимност овог Статута утицаја су, прије свега, два момента.

Прво, доношење и сам карактер Устава СФРЈ и Устава СР Црне Горе у којима наше друштвено конкретније регулише односе у изградњи друштвено-polитичког система, што значи да овакав карактер Устава спрјечава да се у друштву појаве разне деформације којих је до сада било.

Друго, садашњи Статут доноси се у измијењеним односима у југословенској Федерацији и нашој Републици

(Наставак на 2. страни)

УЗ УСТАВ СРЦГ

Самоуправни споразум и друштвени договори

У новом Уставу Социјалистичке Републике Црне Горе, самоуправним споразумима и друштвеним договорима, због њихове важности, посвећено је, као и за друге самоуправне институције, доста простора, или, тачије, девет чланова.

Најопштије речено, самоуправним споразумом и друштвеним договором радни људи уређују, на основама самоуправљања, међусобне односе и усклађују заједничке интересе. Њиме они, истовремено, регулишу и односе од ширег друштвеног значаја.

Али, како самоуправни споразум изгледа, шта он значи, којима се све питањима бави о томе најбоље говори један дио члана 135. Устава, који каже:

„Самоуправним споразумом радници у основним и другим организацијама удруженог рада и радни људи у мјесним заједницама, самоуправним интересним заједницама и другим самоуправним организацијама и заједницама у оквиру својих самоуправних права: усклађују своје интересе у друштвеној подјели рада и друштвеној разнотојности, удружеју рад и средства и уређују међусобне односе у вези са удружицама рада и средстава; образују радне и друге организације удруженог рада, утврђују основе и мјерила за распоређивање додатка и расподјелу средстава за личне дохотке; утврђују међусобна права, обавезе и одговорности и мјере за њихово остваривање и уређују и друге односе од заједничког интереса“.

Као што се види, самоуправни споразум обухвата, регулише и одређује, такође, најбитнија, тј. класна питања радника у основним организацијама удруженог рада, односно

радних људи у самоуправним организацијама и заједницама.

Треба истаћи да самоуправни споразум заједничкују, у име учесника, њихови овлашћени органи, док самоуправни споразум „који се односи на остваривање неотуђивих права радника“, сматра се да је прихваћен у основној организацији удруженог рада, односно другој самоуправној организацији или заједници, само ако је за њега била, ако се са њим сагласила већина радника и радних људи из одговарајућих организација или заједница.

У даљем сагледавању овог значајног питања важно је истаћи улогу синдиката, коју он има приликом закључивања самоуправног споразума. Према одредбама Устава, синдикат има право да даје иницијативу и предлог за закључивање самоуправног споразума, као и да тражи да се они који су већ закључени поново размотре, уколико су њима повријеђена самоуправна права радних људи.

Ако се самоуправни споразум односи на питања као што су уређивање међусобних односних радника у раду, доходак и расподјела средстава за личне дохотке, тада је потребно да учествује и споразум потпише синдикална организација. У случају да до потписивања не дође, организација удруженог рада има право да такав споразум примјењује, док синдикална организација може да покрене спор пред судом удруженог рада.

Као и синдикат, поступак за поновно разматрање већ закљученог самоуправног споразума може да покрене свака организација удруженог рада или нека друга самоуправна организација и заједница, када утврди да су нарушена и повријеђена њена права и интереси.

Што се друштвенног договора тиче, његова карактеристика јесте што њиме организације удруженог рада, коморе, интересне заједнице и друге самоуправне организације и заједнице, органи друштвено-политичке заједнице, синдикат и остale политичке организације обезбеђују, усклађују и самоуправно уређују друштвено-економске и остale односе, који су за учеснике договора од ширег, и општедруштвених интереса.

Рецимо и то да друштвени договор, за учеснике, закључују њихови овлашћени органи.

И скупштина друштвено-политичке заједнице је овлашћена да даје иницијативу, сугерише и подстиче самоуправно споразумијевање и друштвено договорање. Ако утврди да постоји оправданост и друштвена потреба, она може, да пропише да су одређене самоуправне организације и заједнице обавезне да спроведу самоуправно споразумијевање, односно друштвено договорање, чак и да им пропише начела тог споразумијевања и договорања.

Одредбама новог Устава јасно се прецизира да је самоуправно споразумијевање, односно друштвено договорање обавезно за све учеснике, који га закључују или који му приступе.

Самоуправним споразумом и друштвеним договором, поред осталог, утврђују се и мјере за њихово спровођење. Њима се, исто тако, прецизира материјална, друштвена и друга одговорност учесника. Регулишу се, такође, начин и услови њихове измјене, а за спорове, који би, евентуално, настали у току спровођења самоуправног споразума, односно друштвених договора, може да се предвиди арбитража или неки други начин рјешавања.

ПЛОД ДЕМОКРАТСКОГ ДОГОВОРА

(Наставак с 1. стране)

лици. Главна карактеристика тих односа огледа се у повећају улоги и непосредној одговорности општине за регулисање друштвених односа. Као уставно-правни израз тих промјена показала се потреба да Статут општине постане потпун и комплексан, да садржи одредбе по свим односима у друштву, што није садржавао Статут из 1964. године.

Статут општине који даје усвајамо, својом укупном садржином, тежи да се, уз више комплементарних садржаја, остваре три циља.

Прво, да радничка класа и сви радни људи буду стварни носиоци власти и одлучивања. Статут који се усваја јесте и може да буде моћно оружје у њиховим рукама за даљи развој и обезбеђивање самоуправних социјалистичких односа.

Друго, да се учврсти и даље развије социјалистичка демократија, као облик диктатуре пролетаријата.

Треће, Статут определује да се у функционисају самоуправном систему јављају бирократско-технократске тенденције и лични интереси који су пријетили да озбиљно угрозе наша даља развијатак.

Дакле, очигледно је да нови Статут суштински мијења постојеће стање и, сходно усвојеној политици и Писму друга Тита и Извршног бироа као и бројним решењима у области друштвено-економских односа, ствара услове да радници у већим мјерама сада управљају средствима и резултатима свога рада, што ствара услове за вођење отворене борбе против свих технократско-монополистичких и анти-самоуправних тенденција са којима смо се често сукобљавали посљедњих година.

ЛОГИЧАН НАСТАВАК СИСТЕМА САМОУПРАВЉАЊА

Промјене у политичком систему, усвојене Уставом СФРЈ и Уставом СР Црне Горе, нашле су адекватну примјену и у нашем Статуту, чиме је створена оптимална могућност да радници и грађани — преко својих делегата и делегата у организацијама удруженог рада, мјесним и интересним заједницама и скupштинама друштвено-политичких заједница и преко својих друштвено-политичких организација — непосредно учествују у доношењу политичких одлука на свим нивоима, односно да радни људи директно остварују своје право.

Стварање скupштинског система на делегатском принципу определује постојање посредника између интереса радничке класе и управљања друштвеним пословима и представља логичан наставак система самоуправљања у удруженом раду. Делегација постаје облик и инструмент повезивања и укључивања основних самоуправних заједница радних људи у вршењу функција скupштине општине.

Из оваквих полазних осnova произилази и другачија структура скupштине општине, која ће се убудуће састојати из Вијећа удруженог рада, Вијећа мјесних заједница и Друштвено-политичког вијећа. Да додам још и то да је Статутом предвиђено да скupштине самоуправних интересних заједница за облике образовања, науке, културе, здравства и социјалне заштите равноправно одлучују с надлежним вијећем скupштине о тим питањима.

Исто тако, Статутом су утврђени и нова улога извршних органа, који су досад били слаба тачка у функционисању нашег скupштинског система, нови положаји и мобилишемо све расположиве снаге. Антгажовање на спровођењу новог Статута м-

Бранко Иванчевић говори

тица друштвених интереса, судова, тужилаштва, самоуправног правобранича, радничке контроле и јавне дискусије.

Нови Статут има карактер револуционарног акта, па није доволно да га само усвојимо, него његовим усвајањем преуземо обавезу и одговорност за његову досљедну примјену. Пред нама и свим радним људима наша општине, у првом реду према комунистима, предстоји сложен, упоран и стални акција и одлучна борба за оживотворење новог Статута, за свакодневно остваривање његових начела, идеја и рјешења.

У тим напорима располажемо и новим искуствима која смо стекли у спровођењу уставних амандмана, у јавној дискусији и у другим широким политичким акцијама које смо водили у читавом друштву, прије свега у Савезу комуниста.

СТАЛАН И ДУГОРОЧАН ЗАДАТAK

Досадашња искуства нам јасно говоре да резултати не изостају када имамо изграђену и јединствену политичку платформу и када се добро и правовремено организујемо и мобилишемо све расположиве снаге. Антгажовање на спровођењу новог Статута м-

ра се схватити као стапац и дугорочан задатак, јер је мијењање преизвијених друштвених односа сложен процес, који захтева да се мијења и преизвијају средства и методи и стварају нови како би се досљедно остварили утврђени идејни и политички програми и правци нашег развоја.

Морам истаћи да сам свјетлан чињенице, као и сви ви, да је посао огроман, да неће бити лак и да немо наилазије на препреке и отпоре, од оних који су против нашег, као и кајем нашег мислија на СКЈ курса. Но, исто тако сам сигуран да ћемо се одлучно и стапљују супротстављати таквим појавама, ако до њих буде долазило.

Статут неће и не може сам по себи аутоматски да ријеши сва наша питања и проблеме. Он ће бити ефикасан само ако свјесно и организовано, заједничком активношћу свих политичких фактора и радничке класе општине, користимо средства и могућности које нам он пружа у свим областима друштвеног живота и рада.

Активност на припреми, и спровођењу избора за чланице делегација и делегата свакако спада у ред првих задатака које треба извршити у спровођењу новог Статута. Значај избора утолико је већи што, превазилазећи остатак класичног парламента, први пут на делегатској основи треба да обезбиједимо читав систем одлучувања у нашем друштву и у самоуправним организацијама и заједницама, и у области политичке власти. Тиме омогућујемо да у стварном животу, у реалним људским односима, радни људи у организованом друштвеном раду фактички буду одлучујући снага која не располагати дохотком и проширеном репродукцијом, условима свога рада и, на основу тога и таквог положаја, доносити од-

луке и контролисати њихово извршење.

Дакле, пред нама је најзначајнији акт општине, који представља плод и резултат интереса, потреба и тежња радничке класе и свих наших радних људи, о чиму су се они плебисцитарне изјаснили кроз јавну дискусију о Нацрту статута, и који ће имати велики значај за даљи развој нашег друштвено-економског и друштвено-политичког система, заснованог на социјалистичким самоуправним основама и одлучујућем положају и улоги радничке класе.

На крају, након провођења неоправдане процедуре, предлажем скupштини општине да усвоји Статут општине. Будва у џелини, са амандмента које је, на основу јавне дискусије, поднијела Комисија за израду Статута.

Предизборна активност у Савезу комуниста

У свим радним организацијама, мјесним заједницама, установама и институцијама на подручју општине, ових дана води се жива предизборна активност. У току су састанци основних организација Савеза комуниста на којима се разматрају обавезе чланства у спровођењу избора. Прорадију се нормативна акта која регулишу нови изборни систем, будући састав Општинске скupштине, њених тијела и организација.

На састанцима се дискутише и о истицању могућег кандидата за делегата за Десети конгрес СКЈ. Неке партијске организације већ су донијеле своје одлуке у којима се даје подршка ранијем предлогу Секретаријата ОК СК да се за делегата за Х конгрес изабере МИЛЕНКО ДУЈОВИЋ, секретар Секретаријата ОК СК.

„Недисциплиноване“ подружнице - анонимне

У Будви је одржана годишња скупштина Општинског синдикалног вијећа, којој су, поред делегата из подружница, приоствовали предсједник Општинске конференције Савеза комуниста **Милан Митровић**, секретар Секретаријата **Миленко Дујовић**, предсједник Општинског одбора Савеза удружења бораца Народно-ослободилачког рата **Лука Ђурашевић** и предсједник Удружења резервних војних старешина **Нико Ђурашевић**.

Извјештај о раду унапријед је достављен делегатима. Реферат „Актуелна идејно-политичка питања остваривања уставних амандмана“ подноје је секретар Вијећа **Милорад Дапчевић**. У дискусији су учествовали **Милан Митровић**, **Урош Зеновић**, **Лазар Адакалић**, **Вукашин Марковић** и **Миленко Дујовић**.

У изјештају о раду Надзорног одбора констатовано је да је у четвртогодишњем периоду (од 1. јануара 1970. до 31. децембра 1973) материјално-финансијско пословање обављано у складу с важећим прописима и одредбама. Истиче се да су уредно вођене књиговодствене картице, обрачун чланарине

ЧЛНОВИ ПРЕДСЈЕДНИШТВА

Стојан Белић, **Милорад Дапчевић** (секретар), Јевреја Драгичевић, Урош Зеновић, **Митар Зејн**, Радован Иличковић, Чедомир Јелущић, Иво Калотровић (предсједник), Данило Каженегра, Радмила Поповић, **Нико Радуловић**, Јарко Ратковић и Томислав Срзентић. У Надзорни одбор изабрани су **Лазар Адакалић**, **Хајка Ђојковић** и **Вукашин Мараш**.

и појединачни картони за књижчење уплате од синдикалних подружница. Напоменуто је да су поједине подружнице (остале су, нажалост, анонимне) биле неуређене у измиривању својих обавеза према Општинском синдикалном вијећу и да су многе интервенције остале без резултата! Не зна се, ме-

ђутим, да ли је чланарина у тим „недисциплинованим“ подружницама уопште прикупљана, то јест тачан број чланова синдиката или су средства трошена према властитом нахођењу извршних одбора тих подружница! Надзорни одбор тврди да је квота у проценту од 30% укупно остварена чланарине уплаћивана Конференцији Савеза синдиката Црне Горе, и то „у границама расподељивих средстава“ (?), али се не зна о коликим средствима и у којим све подружницама нема никакве евиденције. Напомиње се да је Служба друштвеног књиговодства контролисала финансијско пословање Општинског синдикалног вијећа, али само за период од 1. јануара до 30. новембра 1973. године, и констатовала да су „евидентиране и јасно разграничене све промјене, те да неизмирених обавеза за 1973. годину нема“. Остаје без одговора питање: како се пословало у претходне три године? Не изражавајући, уопште, сумњу да је у том периоду могло бити ичег нежељеног, мишљења смо да је, ако их је било, требало, бар, поменути „констатације“ Службе друштве-

ног књиговодства за читаво раздобље на које се односи извјештај Надзорног одбора.

КАКО СУ СРЕДСТВА ТРОШЕНА

Неће бити без интереса упознати читаоце, међу њима у првом реду чланове синдиката, са прегледом остварених средстава Општинског синдикалног вијећа за период од 1. јануара 1970. до 31. децембра 1973. године. Принуђени смо да се послужимо многим бројкама, у чију тачност не сумњамо, да бисмо помоћу њих илустровали шта је све и колико радио Општинско синдикално вијеће. Оно је, са пренијетим средствима из 1969. године и приходима од чланарине у слиједеће четири године, „остварило“ укупан приход од 501.969,25 динара. На личне расходе – хонорар и допринос – утрошено је 38.666,70, на материјалне расходе (канцеларијске, путне, ПТТ и трошкове платног промета, као и на, такозване, остале расходе) – 17.747,13, на функционалне расходе у које спадају трошкови прослава, претпилата на листове и часописе и набавка књига, помоћ друштвеним организацијама, трошкови презентације и, опет недефинисани, остале функционални трошкови – 74.057,60 динара. Основних средстава најављено је за 5.643,80, Републичкој конференцији дозначено је 165.338,30, а позајмљено је (ије назначено коме и за какву сврху) 20.000,00 динара. Салдо на дан 31. децембра 1973. године износи 180.515,72 динара. Као што се „из приложеног“ види, ни један динар није издвојен, и утрошен, за идеолошко-политичко образовање радника, помоћ онима којима је она била најпотребнија – радницима са најнижим примањима, за обезбеђење зимнице, излете о Првом мају итд.

Поставили бисмо, на крају, једно питање: Колико се, имајући у виду извјештаја Надзорног одбора, Општинско синдикално вијеће бавило питањима из свога дјелокруга, односно да ли је његов задатак био да само прикупља средства од чланства да би, рецимо, конкурисало банци?

ПРЕТКОНГРЕСНИ РАЗГОВОРИ

Туризам и социјалне разлике

Крсто Лазовић и Милан Митровић делегати су за Шести конгрес Савеза комуниста Црне Горе. Обратили смо им се једним питањем:

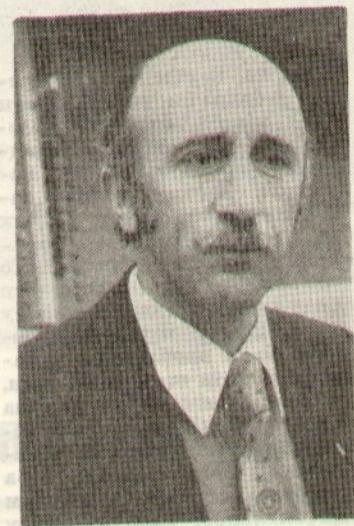
О чему намјеравате да говорите на Шестом конгресу?

„Ако се уопште будем одлучи да говорим – рекао је Крсто Лазовић – онда ће то бити о туристичкој привреди буданског општине, пропустима и недостацима, као и о корацима за њено усавршавање да би достигао степен који је неопходан за овај регион.“

Сматрам да туризам има огроман значај за читаву Црну Гору, па је нужно направити велике кораке ка пунијем афирмирању ове привредне гране. Радни људи наше комунисте треба да буду унапређени на том послу и страју како би се решавали проблеми и брже ишли напријед.

А проблема и недостатак у прошlosti је било. Интезивну градњу хотелских објеката на нашем подручју није пратила изградња одговарајућих, толико нужних, инфраструктурних објеката, па тиме и туристичка понуда није могла бити комплетна. Мислим да у будућности томе треба поклонити велику пажњу, како би не само сачували стечени реноме, него се срвати у ред комплетно развијених туристичких подручја!“

Говорио бих – рекао је Милан Митровић – у првом реду о томе колико је Савез комуниста у нашој општини спровео у живот задатак из Писма друга Тите и Извршног бироа Предсједништва СКЈ, и шта нам још пре остаје да на овом плану урадимо. Говорио бих о социјалним разликама, које су код нас евидентне, о њиховом отклањању и

Милан Митровић

сузбијању, јер мислим да је радиличка класа послије Писма очекивала више резултата на овом плану него што смо постигли.

Моја размишљања, даље, бија би око проблема кадровске политике, како у Салезу комуниста, тако и у друштвеним службама и привреди. Мислим да се овом важном питању до сада није поклањала доволна пажња.

И трећа ствар коју бих потенцирао на Конгресу је конституисање радних организација на установним принципима. Мислим да је у многим радним организацијама ово само формално спроведено. Наме, донесена су нормативна акта, промијењена је фирмама, а односи су остали исти.

Шести конгрес ће, вјеријем, бити снажан постцијадничкој класи да самоуправни односи закораче и у овим радним колективима гдје још влада култ директора.

Крсто Лазовић

ИЗ СЛЕНКЕ НА СВЈЕТЛО ЗДРАВСТВО ИЛИ БИРОКРАТИЈА

Када болесници крећење лекару, желе да што прије дође до њега. У Будви, међутим, до лекара је тешко доћи. Између болесника и њега постоји читав број картона и карточића које треба сваки пут попunjiti. Многи – говоре „зли језици“ – и оздраве док се та процедура заврши, а плашимо се да неко неће дочекати да се пробије кроз „баријаде“ картотеке.

Нијесмо израчунали, али вјеријемо да се годишње на те силне папире утроши дosta средстава, која би се могла употребити за опремање једне солидније лабораторије. И још нешто: да ли се може допустити да се лекар, умјесто својом хуманом професијом, мора бити „медицинском администрацијом?“

ПОСЉЕДЊА ВИЈЕСТ
Општинска Комисија за испитивање почијека имовине најзад је донијела своју прву одлуку.

„Мило било, па се баби снило!“ Јер, да би се тај „санак“ остварио треба сачекати „одређени“ временски период.

МАРКСИСТИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ

Социјалистичко самоуправљање

МАРКСИСТИЧКИ КОНЦЕПТ САМОУПРАВНОГ СОЦИЈАЛИЗМА пружа све претпоставке за успјешно остваривање симбиозе свих области и облика друштвеног рада и људског стваралаштва.

Социјалистичко самоуправљање је систем друштвених односа на свим нивоима организације друштва засновани на друштвеној својини представа за производњу. Јавља се као резултат одумирања државе и постепеног ишчезавања јавне власти и свих појава које је прате. Она је вид непосредне демократије и снестран револуционарног преобрајаја и хуманизација друштва. Са ходом наше револуције одвија се и процес остваривања самоуправљања, а револуција ће трајати све док се не изгради социјализам.

Систем самоуправљања представља највећи тековину наше досадашњег преобрајаја. Поникајо је и развија се као резултат револуционарних настојања да се ради човјек ослободи експлоатације и најамног рада, бирократске самовоље, статистичког туторства и технократије.

Кроз форму самоуправљања у нашем друштву одвија се епохални процес ослобођења рада и остваривања друштвене интеграције. Стваралачки рад радничке класе и друштвени однос у нашим условима дошли су до оне фазе у којој се не поставља само питање његове економске успешности, већ и хуманистичког садржаја значења. А хуманизација друштвених односа изискује сталан напор и прогресиван ангажман духовног стваралаштва, јер је оно једна од битних претпоставак самоуправљање.

Социјалистичко самоуправљање не остварује се аутоматски ни „преко ноћи“, него непрекидним напорима радничке класе и свјесних снага друштва. Сам процес ослобођавања радничке класе у самоуправљању одвија се на попришту револуционарне праксе и замјењивањем оних који су до сада у њено име обављали управљачку функцију.

Радничка класа у практичној школи самоуправљања стиче потребно знање и искуство за што успјешније извршење своје историјске мисије. То није лако, али да истинске револуционаре нема немогућих задатака. За извршење овог задатка предстоји јој двострука одговорност: пред самим собом и пред лицем историје. Ово је, само по себи, јасно, јер без потпуне одговорности свих актера самоуправне револуције у процесу одлучувања за последице донијете одлуке, самоуправљање не би било оно што јесте. Стога је самоуправљање туђа неодговорност, анархија, недисциплина, такозвани балкански менталитет у раду, самовоља, полтронство, лицемерје и друге малограђанске особине, које још увијек макар и стидљиво, помалојају своје лице.

Највећу препреку и опасност за самоуправљање и радничко овладавање цјелокупном управом друштва Ленин је видio у бирократизму и о томе рекао: „Борити се против бирократизма до краja, до потпуне победе над њим, могуће је само када цијело становништво буде учествовало у самоуправљању“. Друг тито стапио наглашава важност настапљања револуционарног самоуправног курса нашег друштва, јер остварити социјалистичко самоуправљање значи кретати револуцију напријед.

Дан 21. фебруара 1974. године універзитет је у историји као први је први пут у свијету донијео један раднички Устав, који, модеран по форми, а дубоко хуман у садржају, представља кодекс самоуправљања и револуционарне практике.

Наши револуцији корача напријед својим самоуправним максималан напор свих свјесних снага друштва.

Д. Станковић

Без уопштавања и околишења

Учествујући у дискусији на скупштини Општинског Синдикалног вијећа, друг Миленко Дујовић, секретар Секретаријата Општинског комитета Савеза комуниста је, између остalog, рекао:

Ова конференција требало би да даде један збир задатака којима ће се бавити синдикалне организације у наредном периоду, скуп задатака на основу којих ће Предсједништво израдило акциони програм. То се наиме може као потреба, јер би то омогућило Синдикату да се стално и систематизовано бави проблемима и задацима који стоје пред њим. У вези с тим, указао је да Синдикат, као једна значајна друштвено-политичка организација, треба да буде мобилизана. Не мислим на активност само на нивоу

ПРИМЈЕРИ ИЗ ПАЛАСА

... Мислим да Вијеће није расипало новац — истакао је Лазар Ада-калић — већ да је било, чак и прилично ширко. То могу да кажем и за нашу синдикалну подржницу у хотелу "Палас". Изостале су све оне заједничке које су радиоца из састанцима, односно приликом одржавања скупштине. Помоћ смо дали једном дјетету чији отац ради код нас као месар. Дијете је имало парализум. Један смо родитељу 4.000 динара, с тим да 3.000 буду као позајмица, а 1.000 као поклон... Имамо један проблем који се пружа већ прилично дugo. Један од наших радника, да би дошао до стана, прихватио се да тај стан купи. Стан је морао да се отплатије. Он је то неко вријеме чинио. Та отплата је износила око 650 динара мјесечно, а његова излата износила је око 1.500 динара. Имао је и неке друге кредите, тако да му за живот није остајало до врлој средстава...“

општинске организације, конференције или Предсједништва, јер би у том случају његов допринос био исувише мали ако се мобилност и интензитет не обезбиједе у свакој основној организацији удруженог рада, односно у свакој синдикалној организацији.

ПРИМЈЕНА АМАНДМАНА

Било је ријечи да је Синдикат у том правцу нешто и до сада учинио, али, и поред тога, може се констатовати да синдикалне организације не живе интензивним животом, да се многа питања и збивања у радним организацијама одвијају мимо икаквог утицаја радничке класе. Ту се мора нагласити да је у последње двије-три године нешто измијењена ситуација, али да је то био више резултат наметања обавеза од виших руководстава, него што је то. Синдикат својом добро организованом акцијом сам себе укључивао у питања за која је он у првом реду позван да се бори. Требало би предузети све мјере у циљу побољшавања рада у синдикалним организацијама, а то се може постићи једним програмираним радом. Самоуправни карактер напег

друштва наиме потребу ставног и организованог ангажовања и утицаја свих свјесних социјалистичких снага, па, разумије се, и Синдиката. Пратећи наш друштвено-политички развој, може се констатовати да су многа питања која су у другим земљама, које нијесу усвојиле концепт развоја свог друштвено-политичког система, мислим на самоуправни концепт, регулисана нормативним актима, законским прописима, чиме је сужен простор за ангажовање свјесних социјалистичких снага. Код нас се низ таквих питања решава кроз самоуправно договоравање и споразумијевање, или у поступку доношења нормативних аката где радни људи имају широка права. Самоуправни механизам, који је прихваћен у нашем систему, диктира потребу сталног ангажовања и утицаја ове организације на сва збивања, а посебно на питања и задатке који су у вези осгварђивања већег утицаја, улоге и положаја радничке класе. Карактер нашеј самоуправног система наиме потребу сталне присуности живе политичке активности и остваривања сталне улоге и утицаја Синдиката на сва збивања у нашем друштву. Досадашњи степен организованости и укључивања Синдиката, Савеза комуниста, Социјалистичког савеза и других друштвено-политичких организација, није био на нивоу нашеј садашње политичког тренутка у развоју друштвено-политичког система.

Једно од најзначајнијих питања које стоји пред Синдикатом јесте примјена амандмана. То питање треба да буде предмет његове сталне активности. Ми смо нешто милом-нешто силом, диктирано разним законским роковима, привели крају нормативну дјелатност у смислу примјене уставних амандмана, конституисања основних организација удруженог рада и органа управљања у њима. Међутим, морамо схватити да је то само једна страна овог крупног револуционарног задатка и то она која значи претпоставку за остваривање мјеста и улоге радничке класе у новом самоуправном систему, јер конституисање једне средине, једног дијела радне организације као основне организације удруженог рада не мора да значи ништа у смислу промјене друштвено-економских и самоуправних односа ако се остане само на томе да је то само формулисано и изражено кроз нормативна акта, ако се у суштини ништа није променило у смислу већег утицаја радних људи на решавању питања од vitalnog интереса.

ЗА ОДГОВОРНИЈИ ОДНОС ПРЕМА РАДУ

Синдикат би морao у даљој активности да се бави конкретним питањима, да се не задовољи тиме да ли је у одређеној средини то сва формално пријешено у смислу израде нормативних аката, него да се бави једном анализом у смислу шта је суштински тамо промијењено, колико радних људи стварно учествују у решавању тих питања. Треба довести радног човека у положај да се његова ријеч чује и да је он тај субјекат у решавању друштвено-економ-

синдикалне организације не живе интензивним животом. — ТРЕБА ДА СЕ ЧУЈЕ РИЈЕЧ РАДНОГ ЧОВЈЕКА, — ЈЕДНО ОД ОСНОВНИХ ПИТАЊА — ИЗМЕНА ОДНОСА ПРЕМА РАДУ. — НАШ САМОУПРАВНИ МЕХАНИЗАМ НЕ ДОЗВОЉАВА ДОМИНАНТНУ УЛОГУ ПОЈЕДИНАЦА. —

мских и самоуправних питања. Ово питање подједнако је обавеза Синдиката и Савеза комуниста. Ту је доминантна улога Синдиката, али и комунисти морaju да се посебно ангажују. Кад смо код ове формалне примјене уставних амандмана у смислу нормативног регулисања конституисања ОУР, указао бих на то да и у том смислу има мањакости. Вјероватно су негде ОУР конституисане тако да се тешко могу очекивati неке битне измене става друштвено-економских и самоуправних односа. Један број колектива конституисан је управо на том начину као организације удруженог рада, или као основна организација удруженог рада у оквиру неке веће радне јединице, што ће рећи да су тамо практично остали исти самоуправни органи, исти систем самоуправног одлучивања и сигурно је да ће у таквим условима остати исти, или приближно исти, друштвено-економски и самоуправни односи и самоуправни позиција радног човека. Свјесном и организованом акцијом Синдиката и СК требalo bi да раздели на томе да се овакве појаве појаве. Поновно бих: досадашња примјена уставних амандмана не исцрпује се нормативним регулисањем у смислу конституисања ОУР и организација управљања, већ стварним доношењем радног човека у позицију да он постаје субјекат управног и друштвено-економског одлучивања.

У реферату је добро истакнуто и то да у целокупном склопу разматрања улоге Синдиката и мијењања постојећег става једној од основних питања јесте измена односа према раду. Ако бисмо хтели да гледамо упрошићено наша друштвено-економска па и политичка кретања, сигурно је да бисмо дошли да оцениме да се низ пропуста и слабости темељи на чињеници да немамо доволно одговоран однос према раду, у смислу обављања повјерених друштвених функција и радних обавеза, у смислу борбе за већу продуктивност рада. У том правцу треба да буде далеко интереснија акција Синдиката. То питање треба да буде решавано једном политичком акцијом, али и предузимањем одређених мјера.

Ми смо сада у фази конституисања и спровођења самоуправних споразума у расподјељујућим доходака и мислим да је израда и усвајање тих правилника погодан момент да о тим питањима поведемо озбиљну разправу у смислу да се више диференцирамо на раднике и нераднике, односно на они који заједнички служују да се у том систему награђивања на неки начин вреднују њихов рад, да се сви не своде у једну категорију. Требало би награђивати радника према његовим ефекту, а не по његовим квалификацијама. Радник треба довести у ситуацију да он озбиљно размишља да се он мијења и прилагођава друштвеним нормама, прописима и принципима расподјељења према раду, а не да нас он води у ситуацију да ми њему прилагођавамо правилнике о расподјељујућим доходака. Овде је присутан и један проблем велике шароликости у погледу личних доходака на нивоу Општине, такве шароликости коју нико не бисмо могли да правдамо. Свима је познато да ту постоје огромна одступања и да она најчешће нијесу одраз разлике у радном доносишу и резултатима рада појединачног радника. На нивоу Општине треба ово питање регулисати и у том правцу усмjeriti акцију Синдиката. Засрели су услови да једним самоуправним споразумом јасно дефиниšемо и однос личних доходака радника у привреди и ван привреде, да се ти лични доходи ускладе.

УЛОГА СИНДИКАТА У ПРЕДСТОЈЕЋИМ ИЗБОРИМА

Уводном излагању било је ријечи о мјесту и улоги Синдиката у предстојећим изборима. О томе не бих ништа посебно рекао само бих указао на то да не поћемо једним погрешним колосјеком. У досада-

није оконча. Наше радне организације су у могућности да ово питање решавају на задовољство радног човека. Кад бисмо проанализирали у које се све сврхе троше среđства радних организација, дошли бисмо до закључка да би се за стамбену изградњу могло више издавати, јер примјеном принципа штедње и каналисањем уштећених средстава на решавање назначених питања, сигурно је да би са више оптимизма могли да гледамо на решавање стамбених проблема. Стамбени фонд би се могао увећати и тиме да се од појединача, којима је додијелен дугорочни кредит за изградњу станова, затражи брже враћање кредита. Постоје породице које у једној сезони убијају 40—50.000 динара од издавања соба, што значи да су у могућности да врате кредит у крајем року.

Донешен је и самоуправни споразум о стипендирању. Вјероватно у њему има мањакости, али су основни принципи и начела тог самоуправног споразума, ипак, у реду, јер је предвиђен одређени имовински цезус кандидата за стипендирање. И за овај споразум су се изјасниле неке организације. Када би се све радне организације изјасниле за овај самоуправни споразум, убијала би се знатна средstva na nivoju Opštine i time bi se lakše решавала kadruska pitanja u pojedinih radnim organizacijama.

120 СТАНОВА

... Тачно је — рекао је, између остalog Јурош Зеновић — да смо у посљедње вријеме изградили око ста и двадесет станови, али у извјештају није речено коме су они све подијељени. Интересује ме да ли се зна, да ли се ко интересовао колико је радник с иским примијалим добијао те станове. Познато нам је ко је све куповао станове, који су продавани. Јасно нам је да радник с иским личним доходком није могао да купи ста, с обзиром на то да се један метар корисне стамбе не површише продаје и по пет хиљада динара...“

Затјајио би и одзив за учињање у Титов фонд. Синдикат би морao да се и по овом питању што више ангажује и да издејствује да свака организација буде члан тог Фонда. Излишио је говорити о томе каква је његова сврха. У овом политичком тренутку води се много рачуна о томе како се ми понашамо на тим задацима. Познато вам је да нема скупа у Републици где се не упира прстом на Будву, где се не манипулише с доходком од 2.000 долара по глави становника. Жалосно је да се уери таквих размишљања долази до податка да се тако односимо према Титовом фонду за стипендирање, или Фонду за солидарну стамбenu изградњу. Навлачимо гњев на себе, а наше материјалне могућности не дају нам за право да се тако понашамо.“

СТАМБЕНА ИЗГРАДЊА СТИПЕНДИРАЊЕ, ТИТОВ ФОНД

Било је ријечи о актуелности решавања стамбених питања радника. Морамо се сложити и са тиме да се нијесмо организовали и да нијесмо искористили све могућности да ти направимо значајне преокрете. Синдикат је својевремено покренуо акцију за доношење самоуправног споразума о солидарној изградњи станови за раднике. Свега двије-три радне организације изјасниле су се за напредак таквог самоуправног споразума. Кривица због малог одзива треба да сноси Синдикат и СК, јер се нијесу максимално заложили да се ова акција што успјеш-

ГУБИЦИ ПОДИЈЕЉЕНИ ПО КАПАМА

ОВИХ ДАНА ЈЕ РАДНИЧКИ САВЈЕТ Основне организације удруженог рада угоститељства и туризма „Свети Стефан“ донио неколико значајних одлука.

Како смо обавијештени, Савјет је одлучио да се покрију маневри настали у протеклим годинама у износу од 100.000 динара. Губици ће бити покрivenи из личног дохотка стално упошљених радника. Према овој одлуци, примања радника биће умањена за 10% све док се не измире губици. Ово је први пут да се на нашем подручју губици у једном колективу покривају на овај начин.

Раднички савјет је, такође, рјешио да се за потребе општенародне одбране

издава годишње 100.000 динара, а за Титов фонд за стипендирање младих радника и радничке дјеце по 50.000 динара за наредних пет година.

Помажући акцију становника Тудоровића, Челобрада и Кулача за изградњу сеоских путева колектив основне организације удруженог рада „Свети Стефан“ донио је одлуку да за ову сврху пружи новчану помоћ у износу од 240.000 динара. Ово је урађено ради тога што се ова села налазе у залеђу самих светостефанских и милочерских плажа и представљају изванредна излетишта за туристе.

B. C. — S. G.

УЗГРЕД ЗАБИЉЕЖЕНО

БЕЗИМЕНЕ УЛИЦЕ

За посљедњих дванаест-тринаест година Будва се толико изградила и развила да би за оног који је за овај период није видио била право изненадање.

У будванској пољу, у којем је раније посталају монда свега десетак кућа, нико је и израсгao, на дosta широком простору, читав град, кога многи зову једноставно: нова Будва. Тај нови дио града, поред мјештана, насељили су људи из различитих градова и крајева Југославије, тако да је он, и због тога, једна нова урбана средина. Интересантна је и по многочима другом: навикама, начину живота и већим захтјевима, какви се траже у развијеним градовима.

Најчешћа адреса: Пост рестант

Додуше, каквим то отворено, низ проблема треба још решити да би нова Будва одговорила захтјевима једног града и познатог туристичког мјеста, у којем нарочито љети, похрли на десетине хиљада домаћих и страних туриста. Наравно, за то треба времена и дosta новца — то је скакаво јасно. Међутим, има ствари које, са мало више воље и умјешности, и без много паре могу да се реше, а не решавају се, јер или им се не придаје потребна пажња, а важна су, или се, што је најјероватније, заборавља на њима.

Једно од таквих питања је и ово.

Нови дио града, познато је, толико година је без назива улица и бројева кућа. Уместо улица у употреби су стара имена: Бабин до, Веља вода, Попе, Поткошљун и др., која, ето, и таква каква су, кад биха и одређенијим именама, добро дођу.

Што се тиче везе „са осталим сијетом“, овде се живи, као на селу. Писма и остале пошиљке шаљу се примиоцу само на Будву, а у доста случајева, ради сигурности, назначи се у адреси „пост рестант“. Може се претпоставити колико је, ради тога, обострано незгодно: и за оног који шаље и за онога који прими. Дешава се да писма, чак и телеграми данима „путају“, јер разносач пошти је приморан да се распитује о примиоцу уместо да директно оде у назначену улицу са бројем куће. Становници овог дијела града најтеже падају кад са закашњењем приме хитну поруку, обавијење или позив. Посљедице су понекад велике и неизложиве, нарочито кад се ради о смртним и другим тешким случајевима.

А што да се, тек, каже за мuke туристичког бора, који овде љетују. Ко може да им се јави, да их посети у љетњој гужви и да са сигурношћу рачуна да ће их брзо пронаћи? Све су то незгоде и тешкоте везане за овај, наизглед, мали проблем.

Сигурно да и пошта у Будви има овог много неприлика. Због непотпуних адреса њени радници изгубе доста времена, тражећи лица којима треба уручити пошту. Међутим, чини се, да највеће тешкоте настају љети, кад велики број туристичких пошта мора да прими пошту на „пост рестант“, због чега се у пошти ствара непотребна гужва, које, и без овога, тада има на претек.

Због свега тога, чудно је да пошта не показује велико интересовање да се, за овај дио града, брзо добију називи улица, а требала би, ако не због чега другог, а оно, у првом реду, ра-

ди експедитивности. Важно је истаћи и то да би она, решавањем овог питања, имала и неке материјалне користи. Зна се, најмање, да, кад се први пут одредију и уводе називе улица и куће означавају бројевима, да тада свака кућа односно породица у становницима плаћа извještaj износ, чију висину, претпостављамо, пошта одређује према својим интерним прописима. Па, и поред тога, изгледа, она прихвата стање какво јесте, умјесто да од надлежних тражи да ово питање једном реше или, у противном, да им стави до знања да тако више не може да ради.

ДОКЛЕ ЋЕ БИТИ ЗАНЕМАРЕН ЈЕДАН ВАЖАН ЗАДАТAK

Хтјели не хтјeli, надлежни не кад-тад морати да одлуче о називу улица на нови дио града, јер је постојеће стање више неодрживо.

На први поглед дати називи, односно имена за неколико ули-

ца изгледају лак посао. Али, кад се боље сагледа значај тог питања, испада да за оне који ће о томе одлучивати предстоји врло деликатан задатак. Поншто се ради о веома осјетљивом питању, неопходно је, у вези с његовим решењем, обавити претходno низ самоуправних договора. Тако послије њих могуће је израдити критерије о томе којим догађајима и личностима из даље и ближе прошlosti ових крајева, дати називе појединачних улица или тргova, која највиše одговарају, која су најближе и измају највиše културне и историjske вредности сајдовима и њеном околнином. Ово и стога да се не деси, као некада „Авале“, која, дајући неколико углављених спањи, назива за своје хотеле, није се сјетila, или није хтјela, да једном подијели на њима подзиди, а више више, имена Будве.

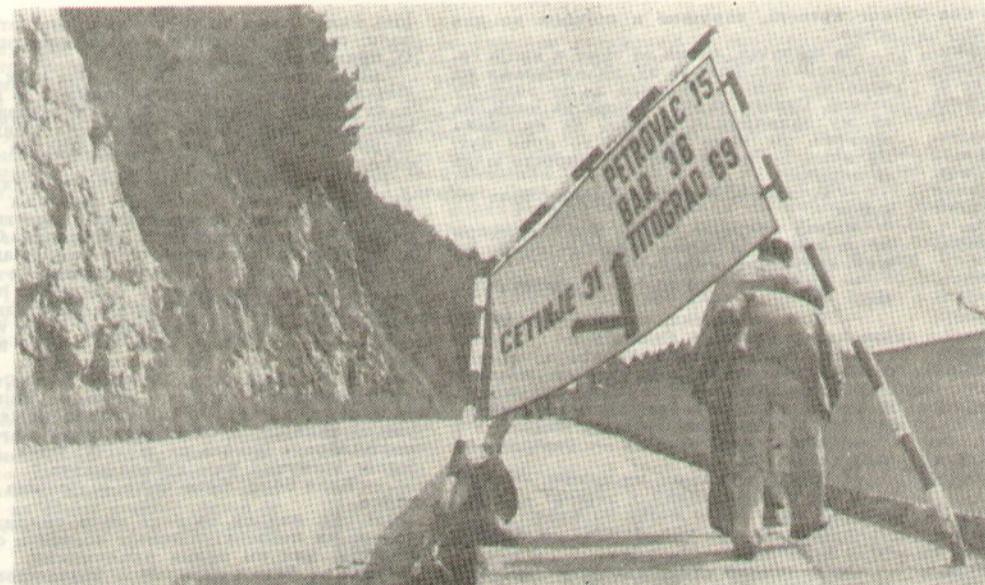
Нећe бити на одмет, такођe, подсјетити да су у једном граду у нашој Републици за назив поизвrađenog хотела вршена таква консултовања и разговори на нивоу општине, као да се ради о неком важном политичком догађају. Чак је био послат и велики број писама људима из тог краja који живе на страни, с молбом да размисле о томе какво име дати хотелу. Хотел је, напокон, добио најбољи могући назив.

Понадајмо се да ћemo да нови дио Будве брзо добити лијепа и адекватна имена улица.

M. P.

КАМЕРА ОПТУЖУЈЕ

Траже се надлежни

На улазу у Будву, код хотела „Парк“, већ мјесецима искривљени путоказ направио је препреку, тако да се треба добро сагнути да би се прошло.

Не знамо у чију надлежност спада брига о путоказима, али је сигурно да им не служи на част.

Најзад, сезона је на прагу.

Снимио: В. Ракочевић

Туринг-сервис у Будви

За моторизоване туристе у Будви спрема се значајна новина. При Ауто-мото друштву основан је Туринг-сервис — једна врста агенције за туристе на четири точка.

Како нас је обавијестио ЂОРЂЕ ДРАШКОВИЋ, шеф Туринг-сервиса, стигло је одобрение од републичког Ауто-мото савеза и већ ове сезоне Сервис ће монитуристима да пружа пакет услуга. Оне ће бити разнолике: посредовање у регистрацији моторних возила и прикупљању документа за продужиште вожње возачких дозвола; осигурување возила (КАСКО и обавезно); вађење пасоша и продужавање виза; издавање међународних возачких дозвола, овлашћења за управљање туђим возилом, зелених карата осигурује; посредовање у организовању излета у земљу и иностранству, резервације у хотелима и продавање бензинских бонова

организацијама и члановима ауто-мото клубова из иностранства који су чланови међународне организације ИАТ или ФИА. У оквиру Сервиса радиће и ауто-школа, а тиме ће бити смањени проблеми становника овог подручја који су се довијали на разне начине како би савладали возачки „занат“ или плањали патрено услуге „Првом сигналу“. Простирије Сервиса биће у згради Ауто-мото друштва.

И ауто мото друштво спремије да дочекати сезону. Купљене су нове машине, тако да ће услуге бити знатно побољшане. Примјера ради, сада ће у радионици бити могуће тестираји моторе аутомобила, балансираји точкове и слично. Једини проблем представљају просторије, али планирају изградњом новог објекта и то ће бити скинуто с дневног реда.

С. Грегорић

Два примјера

Није било давно кад је јак вјетар оборио велики и познати бор у Петровцу. Стари и лије пи бор, у чијој хладовини многи Петровчани и гости љети потражеје спас од врелог сунца, није могао да издржи налет олује: искучан је, обарен на земљу!

Бор, посађен и подигнут на самој обали, винуо се у висине и ту, на том платоу, дјеловао је

као какав споменик. Мјештани су са љубављу и пијететом говорили о њему и поносили се њиме.

На вијест да је бор оборен, Петровчани су у великом броју похитали да се на лицу мјesta ујvere да ли је он, заиста, страдао. Гледали су, жалили, чудили се!

Међутим, они су се ту, крај обореног бора, и договорили да га исправе и врате у првобитан положај. Плашили су се да нећe успети, јер бор је огроман, па и ако га врате, нису били сигури да ће издржати први налет вјетра, односно помицали су најгоре да се не осуши. Сумњали су, нормално, али су бор исправили, добро укопали и, колико су могли, заштитили од вјетра.

Крај ове приче је познат: Петровчани су спасили бор. Он и сад стоји, исправан, зелен и бујан.

Нажалост, поменујемо један други, сличан, примјер, али не са ријечима похвале као претходни, већ са критиком и прекомром.

Поред Словенске плаже једном великом дрвetu гране су, с једне стране, сасвим полегле по земљу. Годинама је оно у оваквом запуштеном стању, а да нико из службе за одржавање зеленила то не примјењује или, једноставно, нећe да види. Једно лијепо дрво, које се не одржава и о коме нико не води рачуна, дјелује закрјљало и врло ружно. А кад би се неко сјетио, па му порезао по земљи полегле гране, оно би „прогледало“ и било лијепо. Овакво какво је бад ругло је Словенске плаже и Будве.

Вrijемe је да одговарајућа служба „узме у надлежност“ и ово, начије, дрво.

M.

Запажен рад - још озбиљнији задаци

Просветно-педагошки завод на Цетињу, који својом дјелатношћу обухвата општине Будву, Котор, Тиват, Херцегнови и Цетиње, одржао је сједницу Савјета радне заједнице у ширем саставу. Извештај о раду Завода који је раније достављен члановима Савјета, као и дискусија и предлози присутних, указали су на плодну активност Завода у прошој години. Истакнуто је да се Завод у протеклом периоду ангажовао на рјешавању веома важнијих питања из области васпитања и образовања и да је на том плану постигао запажене успјехе.

На сједници је, такође, усвојен програм рада за ову годину. Програмска оријентација, организација рада, унапређивање васпитно-образовног рада, стручно, педагошко и друштвено-политичко образовање и усавршавање професионалних радника, инструктивно-педагошки рад, заједнички задаци службе на актуелној проблематици у области образовања и аналитичка дјелатност — поглавља су која су детаљно и пажљivo обрађена.

Све школе на подручју Завода биће обухваћене вредновањем резултата рада помоћу објективних мјерила. Према мјерном инструментарију вредновања се организација цјелокупног живота и рада школе, а низовима задатака објективног типа проверије се ученичка знања од I—VIII разреда. У нижим разредима ће бити испитивани ученици из једног, а у старијим разредима из два предмета. Мјерење и педагошко вредновање школа вршиће се по општинама током другог полугодишта. Информације о постигнутом успјеху школе ће

добити одмах послиje мјеђународног савјета, а квантитативне и квалитативне анализе на kraju наставне године.

Програмом рада Завода посебно место дато је стручном, педагошком и друштвено-политичком образовању и усавршавању наставника. Посебни облици стручног усавршавања биће рад у стручним активима, подружницама, стручна савјетовања и стручна састанци, семинари и стручна предавања. Савјетници ће у toku године, na захтјев школа и просветних радника, држati стручна предавања, u наставничким колективима везана za општу педагошко-дидактичku питањa. Циљ ovog облиka рада је da сe школским колективима prужi помоћ u rješavanju konkretnih vaspitnih-obrazovnih problematike.

Polazenci od naјaktuellijih pitaњa u oblasti vaspitanja i obrazovanja u sadašnjem političkom trenutku, predviđeno je da se po opštinskim centrima organizuju seminari ideološko-marxističkog obrazovanja. Ovimi seminari bili bi obuhvaćeni svi просветни radnici.

Zavod ћe ove godine ispitivati mogućnosti uvođenja petodnevne radne nedjelje u nekim osnovnim školama. U vezi s tim, biće pruženi i proučavani problemi primjene odredaba zakona i pravilnika koji se odnose na uvođenje petodnevne radne nedjelje: zakonski услови, искуства drugih škola, neophodnost izmjene organizacije образовno-vaspitnog rada u novim uslovima, pružanje stручne pomoci školama itd.

Марко Тановић

Свечаности поводом Љубишиног јубилеја

У Будви је у очи прославе сто педесетогодишњица rođenja Стјепана Митрова Љубише одржано њих манифестија. У Петровцу је Културно-умjetničko društvo „Стјепан Митров Љубиша“ у препуној сали хотела „Олива“ извело драму „Вукаш Паштровић“ коју је, према приповједи „Поп Андровић нови Обилић“, за сцену приредио Владислав Тмуша, а режирао Ђорђе Вујовић.

Уочи 28. фебруара, у Дому културе „Гојко Краповић“ одржана свечана академија на којој је о књижевном и историјском дјелу Љубише говорила учитељица Ивана Јелић.

Ученици основне школе дали су свој пуни удio u прославi. На свечanoj akademiji hor учениka, predvođen naставnikom muzičkog vaspitana Ristom Novakovićem, izveo je prigodan program, a članovi dramske i recitariske sekcijske oživjavali su ljkove iz Љubishinih priopjeđaka. Na sceni su se smjevali Кањош Мацедоновић, Вук Дојчевић, Вукаш Паштровић, Поп Андровић, спичански кнез и други Љubishini јунаци који су veoma uspješno dorađivali budvanskih osnovica.

Organizovan je i kviz na temu „Koliko poznajem Љubišu“ u komе je учествovalo једanaest ekipa. Primjera radi, nавешћemo da je u predstavu eliminisano nekoliko ekipa iako су znali преко 90% pitaњa. To jasno govori koliko су се pri-

Милivoj Гогић водитељ квиза

премали ови малишани и са колико знања су учествовали u kvizu. На kraju су најуспешнији bili ученици VIII разреда Радован Радоловић, Светлана Баконовић и Зоран Миковић који су tачno odgovorili na сва pitaњa. Побједничким ekipama

уручени су и пригодни pokloni.

У сали Дома културе 27. februara je одржан фестивал прозе на којем су учествовале екипе основних школа sa подручја Просветното-педагошког завода из Цетиња.

„Снаха је допутовала“

Пред већ afirmisanog amaterskog folklornog ansambla „Кањош“, u Peterscu radi amaterska pozorišna sekacija „Стјепан Митров Љубиша“, која je прошле godine nastupala na smotri amaterskih scena Црне Горе u Бијелом Пољu и zaузela четврто mjesto s predstavom „Вукаш Паштровић“. За најbolju mушки ulogu na ovoj smotri proglašen je Кнез Мирчeta u interpretaciji Boja Vukovića. Predstavu je režirao filmski i pozorišni reditelj Ђорђе Вујовић.

У ову представу која је обновљена u Peterscu, Ђорђе Вујовић uveliko priprema komediju u tri čina „Снаха је допутовала“ која се radi igrala na pozorišnim dascama Црне Горе. Затекли smo reditelja i „новопечење“ glumce na jednoj od proba u читаоници библиотеке Kulturnog centra. Proba је u punom jeku. Osjeća se težno preda, a може се reći i uigranost glumača. Uloge tumače: Петар Зековић, (Bojo Perkov), Дара Јовановић (Јована, његова жена), Ђорђије (његов син), Невенка Вујовић (снаха Вујова), Божана Бојбаша (Лена), Павле Вујовић (Мирко), Рада Зековић (Мара), Јагош Мајић (probisvijet Бобан) и Драго Вучинић (posinak кума Даре).

Сценографију припрема Владо Марковић, a музику чланови folklornog ansambla „Кањош“.

За ову веселу tročinku, u kojoj се преплићe urbana sa ruralnom средином i обратно, где се обрти dешавају сваког момента, Ђорђе Вујовић, каже: „Prvi čin scenografski je naftegi. Radi se intenzivno“. Осмог марта, u част Дана жена, биће премијера, a poslije тога uslijedile i gostovanja u неким mjestima Црне Горе.

С. Паповић

УЗ ОСМИ МАРТ

СЕСТРА

(одломак из приче „ПРЕСЈЕЧЕНО ДЈЕТИЊСТВО“)

ИЗВЕДОШЕ СТАНУ ИЗ КУЋЕ. Сваког часа требало је да се крене. Доље, у шљивику, група четврника гурала је човјека у њеном правцу, и на нешто га приморавала. Он се опирао и доказивао да не може и не сме — Мораши! — наређivali су му.

— Неху и неху! — одбијао је човјек. — Главу, или нарећење мораш да изврши! — уносio mu се дебељko у лице.

Гурајући га корак по корак доведоше човјека пред Стану. Она се запрестила kад угледа свог најmlađeg brata Petra.

— Зар и тебе хоće da ухапсе несреничи? — обратио је му се.

— Камо среће! — одговори Петар плачним гласом.

Један четник приће Петру и, стављајући му силом пушку у раме, рече:

— Ево ти пушку и води жену у затвор!

— Па, људи, како да сестру хапсимо!

— Крени, крени! — добавицвали су му са стране.

— Чекај! — издирао се један док је бројао кораке за растојање између Петра и Стане. — Ово одстојање држи! — наређи му.

Сва избезумљена, посматрала је Стану ову представу. Није могла да вјерије: ровни брат је испод њене рuke. Добро памти колико је плакао кад се удавала. Ниспошто није htio da се помири с чињеницом da она треба да оде од њега. А сад — она то не може ни да замисли! Колико пута је само осјетила његову љежност: праву, и скрену, братску. Сјећа се kad јој је ruka bila amputirana. Dанима је bio поред ње-

nog kreveta, skrušen i pogојен до dна duše.

За trenutak, Stanu се trže i vidje golu stvarnost: brać je tu, na odstojanju od nekoliko metara, spremao da je vodi u затvor. Sхвати da on to mora da čini, da su mu zaprijetili glavom, da su takva vremena. Ne čine četnici to prvi put. Na ipak, ne može bratu da oprosti i da ga opravlja.

— O, zemljo, o nebesa, rođeni brat me hapsi!

Naizjad krenuće. Stanu na tri-četiri metra ispred, a Petar право vojnički za njom, s puškom o ramenu.

— Kučku meni do groba! — zaplaka Peter.

— Šta se dečeka, Šta se dečeka! — kaže da mu odgovara Stanu.

Idu tako ulicom Potkraja, a жене и dječi izlaze iz kuća i čude se. Poznaju они Петра. Често je načraćao kod sestre. И Petar зна њihovo dobro. Svakog poimennično. Чуде se dječi i zgrajaju žene.

— Došao kraj svijetu — razgovara sa mnom.

— Majko, da viđiš, da viđiš, sprovodovi

— Petar strinju Stanu u затvor! — vуче

za ruku mali Miro majku iz kuće.

— Šta ti to 'ohne, Petre? — dodaci

žena s ulice.

— Šta kaže Stanu. Иако зна da су me natjerali, сигурno mi ово ne може oprostiti!

— O, црни Petre, Šta uradi?

Brać stignuo u Kaponiku. Izaz řih je Potkraj. Sami su. Њute. Na domaku je nešto zgrada затвора u kojoj su svakodnevno prisutni zatvorenici. Ухапšene ovdje zadržavaju kratko, dan-dva — a zatim ih odvedu kozmo.

Od momenta kada su joj saopštili da je uhapšena, Stanu uputite ne pomisila na zatvor i sve što je tame čeka. У почетку, kada je saznala da je brat sprovodi, bila je zbuđena, њena pažnja usredstvena je na to Šta je četnici ugraditi s mukom i kercima, koje su nekoliko sati ranije ovdje u zatvor. Kad su ih peli na koje površijedili su im ranе. Dok je Filipin bučao i stezao zube, nerkе nisu mogle da izdrže — jačakale su. Plakala је и Stanu, јер њихove ranе su — i њene. Више od godinu dana liječi их koliko može i umije: rakiјom, raznim melemima, snagom voљe. A ranе nikako da začastu. Ipak, ni jednog trenutka nije gubila nadu!

— Biće bolje, biće bolje — tješila je Šta.

И sad, kada su se ranе malo sмириle, ponovo ih površeju. Nemaju obzira i samilosti, čak ni prema ranjenicima!

Šta ne biti sa naјmlađim, dvanestogodišnjim sinom, koga ovdje došao, takоje, s njima pitala se Stanu. Šta je sa naјstarijim, partizanom, i srednjim, koji lutros je izbjegao iz četničkog zatvora? Šta je biti sa svima njima, sa cijelom porodicom? Хоћу ли kога preživjeti ova opaska vremena, izbjegnu smrt koja prijeti i vrebа na svakom koraku?

Миша Јекић

Договором против протекције

У Будви је одржана Скупштина Међупопуларне заједнице за запошљавање радника на којој је разматран извештај о раду у прошлод години.

Изнијето је да је друштвени договор у области запошљавања, који је донојет прошле године, за релативно кратко вријеме корјенито побољшао етику запошљавања и да је поштован у преко 90% основних организација удруженог рада. Постигнути успјес у његовој примјени у општинама Будва, Тиват, Котор и Херцег-Нови, које чине Међупопуларну заједницу, резултат је свесрдне помоћи свих друштвено-политичких снага у овим општинама.

Међутим, и поред добрих резултата који су плод сољдне примјене друштвеног договора, има и проблема које у овој години треба решити. Пораст броја привремено незапошљених радника у све четири општине озбиљно опонија да Заједница за запошљавање и све друштвене снаге на овом региону морају предузети потребне мјере, како би у овој години био утицајано што већи број радника.

На смањење пораста запошљавања битно су утицали стагнација у инвестицијама и у постизању већих пословних резултата код знатног броја радних организација. Ако се узме у обзир да су ранијих година значајније инвестиције, нарочито у угоститељству и туризму, условиле велики прлив радника из разних крајева, онда ће у ближој перспективи знатном броју младих радника бити потребно обезвиједити запошљавање.

Има организација које још увијек примају раднике „на мала врага“, жељећи да задрже стихијност и протекцију у запошљавању — истакао је Мато Радошевић, предсједник Скупштине.

На сједници је оштро осуђено понашање неких

школских установа на подручју Међупопуларне заједнице које школују кадрове за које се већ унапријед зна да не могу бити запошљени. Ријеч је о свршеним трговцима који који тешко налазе посао, док угоститељских радника нема доволјно. Стога је закључено да се поведе рачуна о потребним кадровима и да се поклони пуног пажња професионалној оријентацији након завршеног осмогодишњег школовања.

У Будванској општини друштвени договор је досљедно спровођен. Истакнут је примјер сарадње Испоставе за запошљавање радника у Будви и друштвено-политичких и радних организација.

Анализирајући проблем запошљавања инвалида, Скупштина је донојела одлуку да све основне организације удруженог рада и друге асоцијације које посредовањем Заједнице за запошљавање Херцег-Новог запосле на неодређено вријеме слијепо лице могу добити бесповратна средства у износу до 30.000 динара.

С. Грегорић
В. Станишић

ВУКОТИЋ И БУЛАЈИЋ НАПИ СУГРАЂАНИ

На збору грађана Светог Стевана, који је био најпосјећенији у последњих десет година, разматрани су поред осталог, и захтјеви наших познатих филмских умјетника Вељка Булајића и Душана Вукотића, који су се обратили Скупштини општине Будва, изражавајући жељу да на овом подручју саграде своје атеље и породичне стамбене зграде. У захтјеву су нагласили да им се одобри плац тамо где је урбанистичким планом дозвољена градња.

Грађани су истакли да ће присуство ових стваралаца бити од значаја за црногорску филмску индустрију и једногласно предложили Скупштини да се њиховим захтјевима удоволи.

ЦРНОГОРСКА ФУДБАЛСКА ЛИГА

Пораз на старту

Наставак пролећњег дијела првенства у Црногорској лиги протекао је у знаку фаворита. Најпозиционији кандидати за прво место „Ловћен“ и „Челик“ заједнички су у победе побједе и већ се може рећи да ће ова два тима уз бјелопољско „Јединство“ водити главну ријеч у наставку првенства.

Дерби кола одигран је у Никшићу, и то је био најинтересантнији сусрет. Домаћи „Челик“ који је јесењио првенства завршио на другом месту, дочекао је четвртоналасирану екипу „Петровца“. Послије изванредне борбе у којој су Никшићани били супериорнији и, што је најважније, врло ефикасни, Петровчани су напустили стадион крај Вистрице са четири гола у

трежки. Једини, почасни гол за госте постигао је центрарфор Вукотић, иначе најефикаснији нападач у издавали „Петровчана“. Тако је „Челик“ одржао корак с водећим „Ловћеном“ а Петровчани су са четвртог пали на шесто место.

Овакав пораз „Петровца“ није очекивали ни највећи пессимисти. Истина, „Челик“ је, пошто на домаћем терену био апсолутни фаворит, али овако убедљиву победу нијесу очекивали ни његови симпатизери.

„Петровец“ се није солидно припремао за наставак првенства. Неколико тренинга у Петровцу, двије треће пријатељске утакмице, и то је било све. Најтешко је у свему томе што ова екипа, састављена од добрих по-

јединаца, кубури са финансијским проблемима, па се често немају одакле покрти ни најужнији трошкови. Недостатак терена, стручнијег рада и боље унгарности негативно се одражавају на цијelu екипу, њену хармонију и, наравно, игру. Екипи недостаје и искуснији голман, што је показала и утакмица у Никшићу. Кнежевић је врло неспретно интервенисао у два таја најважнија, и то је резултирало головима Никшићана.

С. Грегорић

НАСТАВНИК, ПУТНИК И КОЛЕКЦИОНАР

Када смо, ових дана, свратили, у Основну школу „Мирко Срзентић“ у Петровцу сусрели смо се с наставником историје Ацом Чобреновићем, вриједним и страстивим путником и скупљачем материјала из разних научних областима.

На такмичењу су учествовали и пионирче Јованка Поповић, Александра Јаблан, Марија Крута, Душанка Јовчић и Јдранка Павловић, које су заузеле укупном пласману друго место иза одличне екипе из Зеленика. Екипе су припремали наставници физичког васпитања Ђорђије Пеаковић и Бранка Краповић.

С. П.

УСПЕХ ГИМНАСТИЧАРА

На зимском првенству у гимнастичи, које је за основне школе са подручја Боке Которске одржано у Зеленици, у мушкију конкуренцији између осам школа и осамдесет такмичара била је прва Основна школа „Стјепан Митров Љубишић“. Пионири у саставу Предраг Дејановић, Гојко Лазовић, Александар Јевановић, Владо Клајн и Марко Перковић сакупили су 126,40 бодова.

У појединачној конкуренцији Будванин Предраг Дејановић

— Коло на коло

Извиђачки одред пред своју редовну годишњу скупштину 24. фебруара је направио излёт до Цетиња. У овој акцији учествовало је више од шездесет извиђача из Будве и Петровца. Они су се попели на Орлов крш, а у повратку направили бивак на Брајићима, где су коначари за неколико минута поставили изванредан логор.

Извиђачи су се сада вратили у Боку Которску, где су са сопственим изложбама, фотографијама и другим сувенирима објавили све што су увидејали током излёта.

Увео нас је у школски кабинет за историју и географију. Што смо ту могли видјети, тешко је описати, али ћemo побројати неке „експонате“ помоћу којих наставник изводи наставу на очигледан начин баш онако како и захтијевају дидактички методи. Ту су разни фосили, пећински украси, збирка руда и фотографије споменика културе из наших крајева, посебно споменика из Народнослободилачког рата.

П. С.

ИЗ НАШЕ ПРОШЛОСТИ

Јунак паметноме коња води

У ПРОШЛОМ ВИЈЕКУ живјела су два по добру позната човјека. Један је био Бело Крстов Каљајурђевић из Подбабца. Према причају савременика, који су га запамтили, био је високог стаса, јаке kostи и „са мало меса“. Као бистар и паметан човјек радио је на умиру између завађених по родица, бистава и племена. Умро је, као ико други, да пронађе у скаку, мржњом и свајом замотаном клупу. Пошто је указао на њега и убедљиво истакао кривицу кривог и напаст на недужног, тек тада је доносио пресуду.

Други, Раде Станишић Станишић из Станишића, није био стасит, али је имао широку леђа и био чврст и у свemu тешак. Никог и ничега се није плашио. Храброст на мегданима и другим мјестима уздигаје га као познатог Јунака.

Села им близу, удаљена једно од другог тек толико колико би се у ходу испунио цигар дувана. Дијелји их је Један, Падре Станишић Станишић из Станишића, која је, иначе, била граница између Паштровића и Манина.

Побрратији још из млађих дана Бело и Раде се лијепо дружаха и међусобно полажаху. Тако, једном приликом, дође Раде на Белову славу Светог Николе — зимског. Као доба на врате и зажеље срећну славу, Бело му одврати: „Вајда здраво и весео био и добро дошао, брате и јуначе“. Ижљубише се, па гост сједе, а домаћин остане да стоји. Он је читавог дана стално идуо госте Јелом и пијем, развесељава их причама и шалама да би се што боље осјејали у његовом дому. То му не беше тешко, пошто је добро знао старе обичаје и како треба дочекати и испратити пријатеље.

Кад дође вријеме ручку, Раде сједе у чело трпезе и прецикде крсну ногачу од испеничног брачна. Затим изнесе поснајаја, попито се на Светог Николу и смеђо мрсити. Домаћин идији пријатеље: „Узмите и не жалите ово што је пред вама, јер нема тога чemu се надате него што видите. Јесте да је риба јадно јело при месу, али ваљаји ако три пут плива, као што плива у води, тако треба у уљу, као се спрема, и у вину као шљегне из гркљана“. „Један“ — настави Бело — „није могао доћи до пострије, па је гостима прво дао боба и рекао: „Једите пријатељи боба, јер је риба вода“.

Кад се поштено подмирише и вино поче да грије уши, настаје разговор, па и о томе што је боље: бити памета или јунак. Раде рече да је јунакство изнад свега. „Једино јунак“ — додаде он — „може и цара скинuti с коњa“. Бело се на те ријечи наистија: „Тако је, донекле, побратиме, али немој никада заједнички ствари да увидеји да јунак паметноме коњa води“.

Кад зима уступи место пролећу, тешко се завадише два племена — Станишићи из Манина и Зец из Побора. Да не би дошло до погибије, Раде се сјети свог побратима. Послије договора са робацима, посла једно момче за Бело да посрдеје и претекне зло. Поклисар наје мртвотворца у постели. Кад сазида ко га и зашто позива, Бело одговори: „Слушај, момче, кажи побратиму да сам мучно оболио и да се не могу нога држати. Имам, истинा, једно зло коњe, али га не могу јахати, пошто је једва дочекало зелену траву. Нека дође Раде и доведе добра и мирна коњa да ме пребри да до тамо“.

Не прође дugo, стиже Раде. Као га виђе, Бело се полако извуче из постеле, ојену, обу онакве и стави кубуру за час. Раде га жали и извиђава се: „Опости ми, побро, што те болеси мучим, а не бих божји ти је вјера, да ми није голема чевоља“. „Хоћи, побратиме, одговара Бело, поши вазда и свуда на твоју ријеч и за добро људи из макара се жив не вратио. Него да попијемо по чаши ракије да би се лакше путовао“.

Кад добро покласише грла, кренуше на пут. Раде помаже Бело да уздаше, па ухвата коњa за узду и крене да га води. Сваки час се окреће и пита побратима може ли, а овај му предупречује: „Полако, соколе, није хитање ако буде среће“. Кад стигне на поглед села рече Раде: „Држ се, Бело, још мало ту смо, би се каменом до кује добацо“. Тада Бело скупи ноге, па скочи као момак и трупну ногама о ледину. Раде га упита да није пао с коњa, а када га видје како се смije додаде: „Или си ти толико лукав и паметан што си до сада без новље јахо а ја луд што сам ти коњa водио“. „Не, драги мој“ — рече Бело „није по сриједи ни једно ни друго, већ је ствар у томе што сам хтio да ти на овај начин докажем да јУНАК ПАМЕТНОМЕ КОЊA ВОДИ. Вјеруј у стару морост: „Памет царује а снага кладе вља“.

Марко Л. Куљача

Изврши одбор Мјесне заједнице Петровца на мору, на основу члана 50 — 58 Статута, расписује

КОНКУРС
за радио мјесто Секретара
Мјесне заједнице Петровца
на мору

1. Поред општих услова, који су предвиђени у Основном закону о радијима односима, утврђују се и посебни услови:

— кандидат треба да има вишу школску спрему и три године радионог искуства, или средњу школску спрему и пет година радионог искуства;

— да је афирмисан друштвено-политички радник,

— да је добар познавалац мјесних прилика,

— да је регулисао војну обавезу.

Лични доходак — у складу с Правилником о расподјељењу личних доходака у органи управе СО Будва.

Стан није објављен.

Непотпуна пријава неће узимати у разматрање.

Конкурс је отворен десет дана од дана објављивања.

